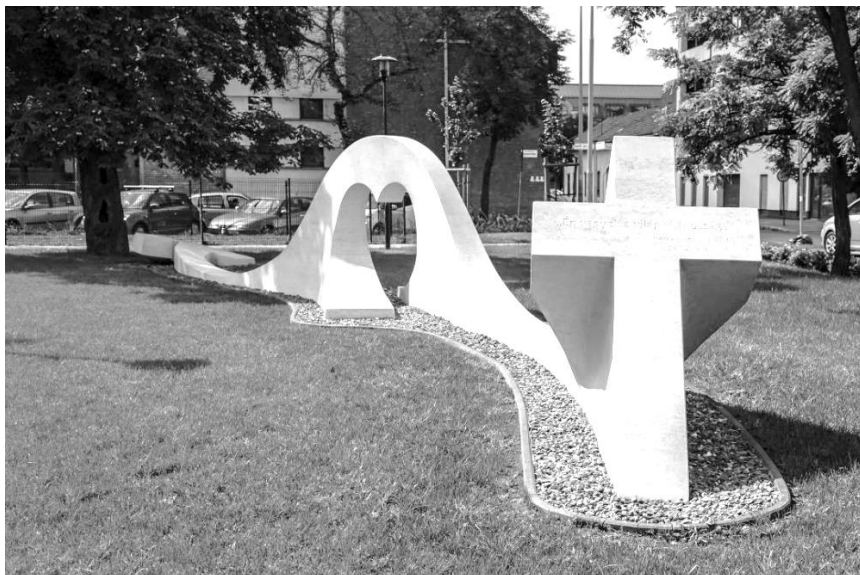

Újpesti Evangélikus Híradó

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE,
2020. NOVEMBER

Fotó: kotoszo.blog.hu

Kőbe faragott szószék!

Szeptember 30-án adták át templomunk szomszédságában azt a műalkotást, amelynek ötletelésében gyülekezetünk is aktívan részt vett. Detkovics Anikó térplasztikája a hit-remény-szeretet bibliai üzenetét formálja meg jelképekből és művészi ötletekből álló kompozícióvá. A

jelképek hagyománya sokak számára egyértelmű, de sokan vannak, akik kevésbé értik a horgony reménységét, a szív szeretetét vagy a kereszthitvallását. A jelképek nem csak jelet szeretnének adni a világnak, hanem üzenetükkel megszólítják a város minden lakóját. Egy-egy verssor, bibliai idézet társul a formához, amelyben még konkrétabbá válhat a tanítás. Azonban a művész nem csak egy szobrot alkotott, hanem a nézetek és ívek lendületével egy közös gondolkodásra hív mindenkit! Mit láthatunk fentről, mit veszünk észre oldalról vagy éppen szemből? Ezek a szubjektív nézőpontok is ott vannak az alkotásban, gondolkodásra és szemlélődésre hívják az embert. A horgonyt fentről látjuk, a szív oldalról és átláthatóan mutatkozik meg, a kereszt pedig szemből jelenik meg. A játék tetten érhető a térplasztikán, amikor a szív vonal kiindulópontjai egy-egy fotelként várják a szoborfiguralókat, hogy szembe tudjanak ülni egymással. Talán itt hangzik el egy-egy rövid vallomás a szeretet erejéről, kényelmesen elhelyezkedve talán itt vesszük észre a szeretet erejét. A bibliai üzenet is megelevenedik, mert Pál azt mondja e három „erény” közül a legnagyobb a szeretet, így az alkotás legmagasabb pontja a szív magaslata lett. Ez a magaslat a látható csúcspont hirdeti a kőbe faragott szószék üzenetét. „Isten szeretet” 1. János 4,8 Az igazi kuriózum azonban ott található, hogy ezek a bibliai értékek nem külön-külön láthatóak, hanem az összeköttetés íveivel egymásba kapcsolódnak. Ez a művészi ötlet szokatlan és újszerű, de az alkotást pont ez emeli nagyszerűvé. Milyen jó lenne, ha ez a kapcsolódás bennünk és közöttünk is megvalósulna. Ha nem csak elkülönülve szeretnénk megküzdenni

értékekért, hanem egy teremtő erő bennünket is összecsiszolna, és életplasztikává formálna, ahol együtt tehetünk tanúságot arról, hogy megmarad a hit, a remény és a szeretet, és a legnagyobb az ami az Isten maga, a szeretet.

Solymár Péter

Webkettes prédikáció

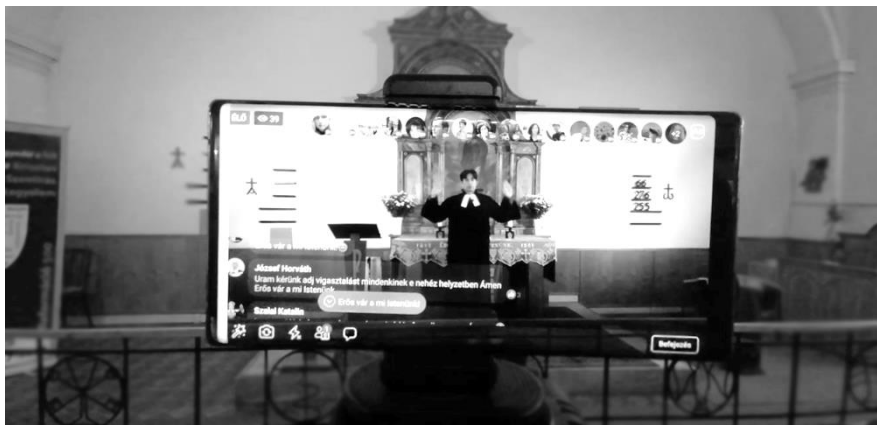
Minden rosszban van valami jó! – Nem szeretem a közhelyeket, de sajnos az előző különösen aktuális a jelen, testet és lelket is erősen próbára tévő időszakban.

Nem így terveztük, nem ezt terveztük! Fejlődést, szebbet és jobbat mindenből és mindenkinek. El is indultunk, sikerült végre templomunk nyílászáróit korszerűekre cseréltetni. Azután viszont... úgy mondják, az már történelem.

November közepén pedig, idén második alkalommal kellett lelkész-elnöktársammal közösen olyan horderejű döntést meghoznunk, melyre nem lehet felkészülni kézikönyvből, melynek csak rossz megoldása van. Nem nyitottuk ki vasárnap reggel pár perccel kilenc után a templomunk sokat látott, sokak kapaszkodó kezének biztos pontját adó hatalmas

ajtáját. És zárva is maradnak egyelőre. Csak Istenünk látja meddig, csak ő látja mikor.

Kétségtelen, más ez már, mint tavasszal. Akkor, az első alkalmakon, a szükségesre felfűtött templomban csupán négyen voltunk: a lelkész, a kántor, az istentiszteletet közvetítő segítő és a csend.

Azóta megtanultunk ezzel is együtt élni. Azóta tervezünk és tudunk tervezni olyan eszközökkel, melyek létezéséről akár még februárban sem hallottunk. Nemcsak használjuk, de elvárásaink is vannak a felhasznált lehetőségekkel szemben azért, hogy a lehető legmagasabb színvonalon lehessünk a templomból otthon mindenkinél. Mert hiába akarát, hiába jó ügy, ha az nem társul megfelelő csatornával. Akkor az egész semmit sem ér, mert ennek híján nem juthat át a falakon. Ha egyszer senki sem jöhet be, mi vigyünk el mindent mindenkihez.

De Istennek hála átjut. Átjut, és nemcsak régi ismerőseink, gyülekezetünk megbecsült tagjainak lakásába, átjut számunkra eddig ismeretlenek szívéhez, lelkéhez is. És mi az igazán jó egy rossz dologban, ha nem ez. Többen vagyunk erősebbek!

Gondjaink – hiszem erősen – hamarosan eloszlanak. Maradjunk akkor is együtt! Áldott ünnepeket kívánok!

Haba Gábor

Karácsonyi tervek

Az advent alkalmával az Újpesti Evangélikus Énekkar minden este a facebook oldalán beharangozó gondolatokkal, énekekkel segíti az elcsendesedést. A Panov apó karácsonya c. előadást december 20-án lehet megtekinteni az Újpesti Evangélikus Énekkar facebook oldalán: <https://www.facebook.com/UjpestiEvangelikusEnekkar>

December 15-én délután 16 órától Online Gyülekezeti Hittanversenyt rendezünk a diákoknak. Értékes fődíjjal és ajándékokat adunk a résztvevőknek.

Minden kedden 18 órakor gyülekezetünk facebook oldalán élő bejelentkezéssel, adventi énekek üzenetével szólítjuk meg testvéreinket.

A járványügyi helyzet függvényében tudunk személyes jelenléttel Istentiszteleteket tartani. Ha nem lesznek szigorító intézkedések, akkor

december 24-én 16 órakor, december 25-én 10 órakor, december 26-án 10 órakor tartunk ünnepi Istentiszteleteket. Az úrvacsorai közösséget még sajnos nem tudjuk megélni, de egyéni kérésre háziúrvacsorára van lehetőség.

Nagy örömmel ajánljuk testvéreink figyelmébe gyülekezetünk facebook oldalát (facebook.com/ujpestiee), honlapját (ujpest.lutheran.hu) és lelkészi hivatalunk elektronikus elérhetőségét (ujpest@lutheran.hu).

Új kezdeményezés az internet világában, amikor a Magyarországi Evangélikus Egyház hivatalos, okostelefonos alkalmazása könnyebbé és áttekinthetőbbé teszi a kapcsolattartást. Az alkalmazás tartalmazza az Útmutató napi igéit, az evangelikus.hu híreit, az énekeskönyv és a Biblia tartalmát.

Mindenkinek figyelmébe ajánlom ezt az új lehetőséget. Ezen az alkalmazáson is megtalálható az adakozás 21. századi formája. A <https://www.perselypenz.hu> oldalon könnyen és egyszerűen lehet támogatni az Újpesti Evangélikus Egyházközséget adománnyal, perselypénzzel vagy egyházfenntartói járulékkal. Minden kedves Testvérünknek köszönjük a támogatását. Köszönjük a gyülekezetért és

egymásért mondott imádságokat. Hálateli szívvel éljük meg, hogy ebben a nehéz próbatételekkel teli helyzetben sokan sokféleképpen támogató szeretettel fordulnak gyülekezetünk felé. Kérjük ezt a bizalmat a jövőben is osszák meg velünk.

„Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” Római levél 8.38-39

Ezzel a bibliai Igével kívánok mindenkinek Boldog Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet!

készítettem, minden napnak megvolt a maga ritmusa. Fontosnak tartottam, hogy kijelöljek olyan hasznos elfoglaltságot, jócselekedetet, amellyel elkerülhetem a feleslegesség érzését, a céltalanságot, valamint segítőtje, támogatója lehetek közvetlen környezetemnek. Szakácskönyvet kezdtem írni (elsősorban a gyerekeimnek és az unokáimnak), az általam elkészített ételekből. Összegyűjtöttem a nagyanyámtól és anyámtól tanult régi recepteket, és kreatívan újakat is találtam ki. A sok finom étel és a kevés mozgás némi súlyfelesleget is hozott az egész családnak. Éppen itt lesz az ideje annak, hogy a napi rendszeresen végzendő tornát komolyan vegyük! Kézműves maszkokat készítettem megunt ingekből. Varrtam, kötöttem, horgoltam, hímeztem kedvem szerint. Az internet segítségével friss információkkal figyeltem a világ eseményeit, nyitott voltam minden engem érdeklő újra. Száz szónak is egy a vége: egy percet sem unatkoztam, nem voltam magányos, mindig kitaláltam valamilyen elfoglaltságot.

A vírus második hulláma még erősebben támad. Tavasszal még az ismerőseim közül senki nem kapta el, most azonban az utcabeli szomszédaim közül is megfertőződtek néhányan, ráadásul fiatalok! Úgy érzékelem, hogy most keményebb csatára kell készülnünk, nagyon jó lenne épségben, félelem nélkül átvészelni. A helyzet most kicsit hasonlít a rabság okozta bezártságra. Ennek kapcsán Olofsson Placid atya, az ártatlanul Gulágra hurcolt bencés szerzetes jutott eszembe, aki 10 évig robotolt kényszermunkásként hóban-fagyban, s közben, hogy túlélje a

rettenetet és segítsen sorstársain, 4 pontban kidolgozta a túlélés szabályait. 95 éves korában tartott előadását érdemes megnézni az interneten (YouTube: A túlélés szabályai). Az atya által elmondottakat röviden ismertetem, mert úgy gondolom, hogy kicsit átdolgozva hasznosak lehetnek a mai időkben is.

A kérdésünk az, hogyan lehet elviselni a bezártságot lelki és fizikai sérülés nélkül, hogyan őrizzük meg életünk szépségét, örömét, teljességét.

1. A szenvedést nem szabad dramatizálni! Vagyis tisztában vagyunk azzal, hogy nagy a baj, de ne panaszkodjunk állandóan, életünk középpontjában ne a rossz dolgok kinagyítása álljon!

2. Keresni kell az élet apró örömeit! Minden nap találjuk meg magunknak azokat a tevékenységeket, elfoglaltságokat, tárgyakat, természeti jelenségeket, amelyeknek örülni tudunk! Pl. Milyen szépen elszaporodtak a kertben az ibolyák! Mennyi alma és füge termett idén a csöppnyi fákon! Milyen szép lett a befestett kapu! Milyen szép zenét találtam! Stb...

3. Különb vagyok, mint a géppisztolyos! Ezt a mondatot úgy fordítanám le, hogy képes vagyok legyőzni a vírust. Még úgy is, hogy a házi orvos olyan kevés influenza elleni oltóanyagot kapott, hogy nekem nem jutott belőle. Van annyi erőm, hogy felülkerekedjek mindenfajta betegségen, és győztesen kerüljek ki a csatából. Szedem a vitaminokat, eszem a zöldségeket és a gyümölcsöket, erősítem a testemet, kerülöm a stresszt, vigyázok arra, hogy a lelkem harmóniáját megőrizzem.

4. Akinek van hová kapaszkodnia, annak könnyebb elviselni a szenvedést! Egyik legfontosabb kapaszkodónk a család. A másik a barátok, szomszédok, ismerősök. Vészhelyzetben derül ki igazán, kire számíthatunk! Mivel mostanában kerülnünk kell a személyes találkozásokat, de a technika segítségével ez manapság minden eddiginél könnyebb. Skype-on és telefonon megoszthatjuk egymás terheit, adhatunk egymásnak segítő, felemelő szavakat. A lényeg: ne érezzük magunkat magányosnak!

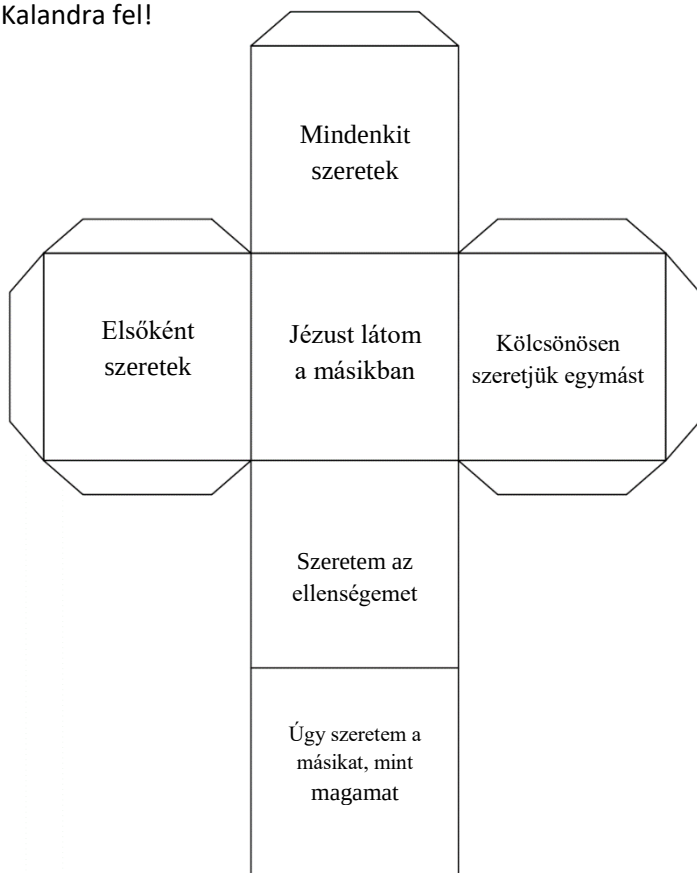
És itt jön a legfőbb segítség: minden eddiginél jobban kapaszkodjunk az Istenbe!

Imádkozzunk naponta az Úrhoz, mondjuk ki hangosan kéréseinket, aggodalmainkat, kérjük a választ a minket nyomasztó terhekre! Isten valóságosan velünk van! Valóságosan meghallgat, valóságosan megerősít, valóságosan felemel minket! Nincs olyan fohászunk, amely megválaszolatlanul térne vissza! Figyeljünk jobban oda a szavára, mélyítsük el sokkal jobban a vele való kapcsolatunkat! Azonnal tapasztalni fogjuk, hogy egy más dimenzióba kerültünk! „Az Úr pedig Lélek, ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” (2Kor. 3:17). Hála és dicsőség a teremtető Istennek, aki minket megőriz! Ámen!

Juhászné Szabó Erzsébet

Gyerekek adventje

Jézus világossággént jön a világba. Te is követheted, világosságot gyűjthatsz magad körül. Színezd, majd vágd ki és hajtogasd össze a kereszt formát. Mit tartasz így a kezekben? Igen, egy kockát. Ez a szeretet-dobókocka. Ha karácsonyig minden nap dobsz vele, és valóra váltod a mondatait, te is világosságot, örömet, szeretetet tudsz vinni oda, ahol sötétség, szeretetlenség honol. Kalandra fel!

Mindennapi kenyérünk.

A mostani helyzetben sokan kezdtünk el otthon kenyeret készíteni. Tudatosan felkészültünk rá, megvásároltuk a különféle hozzávalókat. A liszteket az élesztőt, a bátrabbak saját kovással is próbálkoztak. Megkerestük a legjobb recepteket és igazi péknek éreztük magunkat, amikor remekművünket a család percek alatt megette és elismerően dicsérte. Felbátorodva az első sikereken újabb és újabb kenyeret készítettünk. Fehér kenyeret, barna kenyeret, kovászos kenyeret, keleti kenyeret. Ízlés szerint ki melyiket kedveli. Próbálkozásaink végeredményeként végül megszületett a tökéletes családi kenyérünk, amit már hetente több alkalommal is készítünk. A begyakorolt műveletek első lépése, mikor előző nap este előkészítjük a kovászt. Abból az anyakovászból dolgozva, melyet már tavasz óta féltve őrzünk és gondozunk. Majd kimérünk, összegyúrunk, dagasztunk, kelesztünk és izgatottan várunk. Mire a kovász elvégezi a munkát, felmelegszik a sütő vagy felizzik a kemence. Betesszük a kenyeret és folyamatosan figyeljük, nehogy az utolsó lépésnél elhibázzuk. Kivéve a kemencéből bebugyoláljuk és óvatosan megnyomkodjuk, megkopogtatjuk. Igen! Finoman ropog. Remekül sikerült! Még melegen megszeljük és boldogan nézzük, ahogy ráolvad a friss vaj. Hálát adunk. A mindennapi kenyérért.

dr. Rác Bulcsú

Az ókori bor

A szőlő és a bor a világ vallásaiban igen fontos szerepet töltött be az ókori politeista kultúráktól kezdve a természeti vallásokon át egészen a zsidó, keresztény és iszlám világig. A Biblia a szőlőt nemes növénynek tekinti és Isten népét is sokszor egy olyan szőlőlugashoz hasonlítja, amit művelni kell. A hagyomány alapján Noénak tulajdonítják a szőlőművelést, hiszen ő ültette az első szőlőtövet az özönvíz után. Jézus is használja a szőlő motívumát a tanítványokkal való kapcsolatának bemutatására; eszerint Jézus a szőlőtőke, a tanítványok pedig a szőlővesszők, s ilyen értelemben az egyházi közösség nem más, mint Isten szőlőskertje.

Az Ószövetségben 212 alkalommal találkozunk a bor motívumával. A kereszténységben elsősorban mint Krisztus vére kap kitüntetett szerepet (utolsó vacsora) és Jézus első csodatétele is a borhoz kapcsolódik, megteremtve ezzel a bor szakrális és mágikus szerepének alapjait.

Az alkohol okozta mámoros állapot elérésének érdekében az ókori népek többféle italt ismertek, melyek közül az egyik legfontosabb a bor volt. Sok esetben csak kivételes alkalmakkor, ünnepnapokon fogyasztották és csak a kiváltságos rétegek privilégiuma volt. Az ábrázolásokon elsősorban – főleg a színszimbólika miatt – vörös színű borral találkozunk és az is nyilvánvaló, hogy Jézus asztaltársaságával is vörösbort fogyasztott, azonban a modern kutatások bebizonyították, hogy az ókor világ már a Krisztus előtti évezredben is ismerte a fehérborokat. Az antik auktoroknak

hála, a Római Birodalom összetett borkultúrájáról igen sokat tudunk: gyakori volt a bor vízzel történő hígítása, gyümölcsökkel vagy mézzel történő ízesítése és ismerték az édes „aszú” borokat is.

Az ókori világban a bort nemcsak mint élvezeti cikket használták, hanem kitüntetett szerepe volt a gyógyításban és a mágikus, kultikus, szakrális cselekedetekben egyaránt.

Hornyák-Kövi Franciska

Kedves Testvérünk!

Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte egyházfenntartói-járulék befizetését, szíveskedjék megtenni!

Gyülekezetünket támogathatja a perselypenz.lutheran.hu segítségével, vagy az OTP Banknál vezetett 11704007-20183107 számú bankszámlánkra történő közvetlen átutalással. Kérjük, itt közleményben jelölje meg, hogy perselypenz, adomány, illetve egyházfenntartói járulék formájában történik az utalás!

Szeretettel és tisztelettel kérjük valamennyi járványügyi rendelkezés maradéktalan, következetes és példás betartására!

Imádságban gondoljunk a járványhelyzet mielőbbi megszűnéséért, a megbetegedettekért, egészségügyi ellátásban fáradozókért, minden szinten dolgozó, felelős vezetőkért, döntéshozókért! Imádságban kérjük rendszeresen Istenünk gondoskodó védelmét családjainkért, gyülekezetünkért, minden embertársunkért!

Isten segítsen bennünket ezekben a napokban, hetekben és őrizzen meg mindnyájunkat egészségben!

Áldott adventi készülődést, békés, boldog karácsonyt kívánunk!

Erős vár a mi Istenünk!

Solymár Péter lelkes és Haba Gábor felügyelő

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség;

1043 Budapest, Lebstűck Mária utca 36-38.

Telefon: +36 20 824 4138

Szerkesztő: Haba Gábor, Solymár Péter Tamás